

Název práce: Studium difrakčních procesů v experimentu ATLAS
Autor: Vlastimil Kuš
Katedra: Ústav částicové a jaderné fyziky
Vedoucí práce: Mgr. Marek Taševský, Ph.D.
Fyzikální ústav Akademie věd ČR, v.v.i.

Abstrakt: Data z pp srážek odpovídající integrální luminozitě 6.75 nb^{-1} byla zaznamenána detektorem ATLAS na urychlovači LHC při těžiškové energii $\sqrt{s} = 7 \text{ TeV}$. Události obsahující alespoň dva jety s $p_T > 20 \text{ GeV}$ jsou použity k provedení měření diferenciálního účinného průřezu difrakční dijetové produkce jakožto funkce velikosti tzv. gapu v rapiditě $\Delta\eta^F$, tj. největší dopředné oblasti začínající na $|\eta| = 4.8$ bez částic s hybností nad definovanou hranicí, a veličině $\tilde{\xi}^\pm$, kterážto aproximuje relativní úbytek hybnosti rozptýleného protonu za předpokladu jednoduché difrakční disociace ($pp \rightarrow pX$). Porovnání s různými Monte Carlo modely ukazují, že ač je v oblasti malých $\tilde{\xi}^\pm$ a velkých gapů v rapiditě dominantní difrakční produkce, příspěvek od nedifrakčních událostí nelze zanedbat. Pravděpodobnost přežití gapů v rapiditě je určena na základě srovnání s Monte Carlo předpověďmi v oblasti $-3.2 < \log_{10} \tilde{\xi}^\pm < -2.5$ rozdělení $\tilde{\xi}^\pm$ s užitím dodatečného výběrového kritéria $\Delta\eta^F > 2$.